

XV.

Betræknng,

angaaende

Udkast til Lov, angaaende Forandringer i Forordning af 25de Mai 1804 om den vestindiske Landsøverret.

(Udgiven af Folkethingets Udvalg).

Da de til den vestindiske Overret indankede Sagers ringe Tal i Forbindelse med Rettens store Bekostelighed i Forhold til Indtægten af Gebyrerne ere Hovedgrunde til den foreslaaede Forandring, anfaae Udvalget det fornødent at staae sig Kundskab om Sagetallet efter Aaret 1849, til hvilken Tid den i de trykte Motiver meddeelte Fortegnelse naaer. Vi have derefter fra Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender modtaget følgende Fortsættelse af bemeldte Fortegnelse:

1850.	12	Justitsf.	og	16	civ.,	deraf	8	Mortificat.
1851.	15	—	—	18	—	—	2	—
1852.	31	—	—	12	—	—	—	—
1853.	11	—	—	12	—	—	1	—
1854.	23	—	—	14	—	—	—	—
1855.	24	—	—	6	—	—	—	—

1ste Dvartal 1856. 3 Justitsfager og 2 civile, hvilket, naar sidstnævnte Dvartal ikke medregnes, giver et Gjennemsnitsantal af 19 Justitsfager, 13 civile og 2 Mortificationsfager.

De senere Aars Erfaring bestryker saaledes ganffe Erfaringen fra de tidligere Aar, og Udvalgets Fleertal kan derfor ikke Andet end finde det tilraadeligt, at der ikke for et saa ringe Antal Sager vedligeholdes en af flere

Medlemmer bestaaende Overret som den nuværende. Samme Fleertal er ligeledes enig i, at den foreslaaede Indskrænkning af Overdommernes Antal til 1 ogsaa i andre Henseender anbefaler sig fremfor Vedligeholdelsen af Overretten i dens nærværende Sammensætning. Derimod have flere af Udvalgets Medlemmer formeent, at den tilstgte Besparelse kunde have været opnaaet paa andre for Retssikkerheden tjenligere Maader. Det vilde efter deres Mening have været rigtigere, at der i Stedet for de nuværende 4 Underretter og Overretten var bleven dannet een eneste af flere Medlemmer bestaaende Ret for samtlige 3 Øer, hvilken da kunde overdrage de enkelte Medlemmer at optage Forhører, modtage Vidnesforklaringer, behandle Politifsager og paakjende mindre vigtige Sager, medens hele Retten i Almindelighed skulde dømme i Sager af større Vigtighed; fra denne Ret vilde der da kunne appelleres umiddelbart til Højesteret. Derved vilde tillige Retsspleien blive adskilt fra Forvaltningen. Det maa imidlertid indrømmes, at den beleiligste Tid til en saadan Foranstaltning vilde have været, forinden de længe ved Constituerede bestyrede Underdommerembeder bleve fast besatte, og at den nu vilde medføre en deel forøgede Udgifter. En anden Udvei vilde det være aldeles at ophæve den særskilte vest-